

عنوان مقاله:

شناخت مقرهای جمعی-رفتاری "مساجد" بر اساس الگوی سینومرف رفتار کاربران و کالبد (مطالعه موردی: مساجد حیاط مرکزی - ایوانی شهر قزوین)

محل انتشار:

دوفصلنامه فضای زیست, دوره 1, شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهسا میرسلامی - Ph.D., Department of Architecture, Faculty of Architecture and Urban Planning, Central Tehran -
Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

علی عمرانی پور - Associate Professor, Department of Architecture, Faculty of Architecture and Art, Kashan University, -
Kashan, Iran

خلاصه مقاله:

طراحی مطلوب فضاهای جمعی به لحاظ کیفیت های کالبدی از نظر اجتماع پذیری در خلق و دعوت فعالیت های اجتماعی بهره برداران از آنجا حائز اهمیت است که عدم وجود کیفیات لازم سینومرف رفتار-کالبد را دچار اختلال نموده و به تبع در حس حضور و مدت توقف کاربران تاثیرگذار است. مساجد به عنوان نوعی از فضاهای جمعی با تعریف کردن عرصه های نیمه خصوصی تا عمومی، سلسله مراتبی از قرارگاه های رفتاری را شکل می دهند؛ که در گذشته به عنوان مقرهای رفتاری کارآمد عمل می کرده اند، اما امروزه علی رغم تنوع کالبدی در مساجد، فاقد آن مطلوبیت مربوطه به عنوان یک فضای جمعی می باشند. هدف از این پژوهش سنجش مولفه های مطلوب برای شکل گیری قرارگاه های رفتاری و پیرو آن اجتماع پذیری در مساجد به عنوان یک مکان شهری حائز اهمیت است. به این منظور در ابتدا بر مبنای ادبیات روان شناسی محیط، مقوله اجتماع پذیری و مفاهیم قرارگاه رفتاری در مسجد تدقیق می شوند و مولفه های موثر بر شکل گیری این دو عامل مورد بررسی قرار می گیرند، سپس در راستای واکاوی الگوی سینومرف و ارتباط آن با اجتماع پذیری به بررسی تاثیر هم نشینی برخی از عامل های رفتاری مانند احساس نیاز به تعامل، مدت حضور و مولفه هایی نظیر مکان یابی، همجواری ورودی ها و برخی از عوامل کالبدی پویا پرداخته می شود. روش پژوهش به دو صورت انجام شده است؛ ثبت رویدادها و فهرست های رفتاری داده های کیفی ضمن شناسایی مقر رفتاری در سه مسجد چهارایوانی در شهر قزوین صورت گرفته و وزن مولفه های موثر در مساجد شامل الگوهای جامع رفتار و ویژگی هم ساختی رفتار ظرف کالبد استخراج شده است، سپس به صورت کمی از تئوری نحو فضا با نرم افزار ۱۰ Depthmap به بررسی نقش شاخص های نحو فضا بر قرارگاه های رفتاری کاربران مساجد و ارزیابی اجتماع پذیری آنان پرداخته شده است و در ادامه آنالیز داده ها از طریق نرم افزار آماری ۲۲ Amos مورد تحلیل همبستگی قرار گرفته اند. نتایج نشان می دهند که اجتماع پذیری فضای عمومی معماری با هم ساختی و ترکیب مناسب عامل های کالبدی و رفتاری- اجتماعی میسر می شود.

کلمات کلیدی:

Behavior setting, Synomorph, Space Syntax, Mosques, sociability

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1573700>

